

Tisdag 24 mars 2009

39. Europaparlamentet erkänner landsbygdssamhällenas potential att på ett positivt sätt bidra till miljön genom sitt engagemang i miljövänlig verksamhet och utvecklingen av alternativa energikällor såsom bio-bränslen, särskilt med hänsyn till de fyra nya utmaningar som beskrivs i politiken för landsbygdsutveckling inom ramen för hälsokontrollen, till exempel biologisk mångfald och förnybara energikällor.

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU

P6_TA(2009)0161

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU 2008/2071(INI)

(2010/C 117 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 5 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som antogs 1948,
- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 26 i FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från 1966,
- med beaktande särskilt av artikel 5 a i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som antogs 1979,
- med beaktande av artiklarna 2.1, 19.1, 24.3, 34 och 39 i konventionen om barnets rättigheter, som antogs av FN:s generalförsamling den 20 november 1989,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1989,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om barnets rättigheter och välfärd, som antogs 1990,
- med beaktande av artiklarna 1, 2 f, 5, 10 c, 12 och 16 i rekommendation nr 19 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor, som antogs 1992,
- med beaktande av förklaringen och handlingsprogrammet från Wien, som antogs vid världskonferensen om de mänskliga rättigheterna i juni 1993,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings deklARATION från december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor, det första internationella instrumentet för mänskliga rättigheter som enbart gäller våld mot kvinnor,
- med beaktande av förklaringen och handlingsprogrammet från FN:s konferens om befolkning och utveckling, som antogs i Kairo den 13 september 1994,

Tisdag 24 mars 2009

- med beaktande av förklaringen och handlingsplattformen från Peking, som antogs vid världskonferensen om kvinnor den 15 september 1995,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 1995 om FN:s fjärde världskonferens om kvinnor i Peking: Jämställdhet, utveckling och fred ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 1997 om kränkningarna av kvinnors rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av det fakultativa protokollet till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som antogs den 12 mars 1999 av FN:s kommission om kvinnors ställning,
- med beaktande av resolutionen om kvinnlig könsstympning från Europarådets kommitté för lika möjligheter för kvinnor och män, som antogs den 12 april 1999,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 16 april 1999 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen (Daphneprogrammet) för att förebygga våld mot barn, ungdomar och kvinnor ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsplattformen från Pekingkonferensen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2000 om resultaten av FN:s generalförsamlings extra möte "Kvinnor 2000: Jämställdhet, utveckling och fred på 2000-talet" (den 5–9 juni 2000) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av partnerskapsavtalet AVS-EU (Cotonouavtalet), undertecknat den 23 juni 2000, och det därtill bifogade finansprotokollet,
- med beaktande av rådets, Europaparlamentets och kommissionens gemensamma proklamation av stadgan om de grundläggande rättigheterna vid Europeiska rådets möte i Nice den 7 december 2000,
- med beaktande av sitt beslut av den 14 december 2000 att inkludera kvinnlig könsstympning inom ramen för artikel B5-802 i 2001 års budget för Daphneprogrammet,
- med beaktande av resolution 1247 (2001) från Europarådets parlamentariska församling om kvinnlig könsstympning av den 22 maj 2001,
- med beaktande av rapporten om kvinnlig könsstympning från Europarådets parlamentariska församling, som antogs den 3 maj 2001,
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om kvinnlig könsstympning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av FN:s människorättskommissions resolution 2003/28 av den 22 april 2003, i vilken den 6 februari utnämns till den internationella dagen för "nolltolerans" mot kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av artiklarna 2, 5, 6 och 19 i 2003 års protokoll till den afrikanska stadgan om de mänskliga rättigheterna och folkens rättigheter, även kallat Maputoprotokollet, som trädde i kraft den 25 november 2005,

⁽¹⁾ EGT C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ EGT C 115, 14.4.1997, s. 172.

⁽³⁾ EGT C 219, 30.7.1999, s. 497.

⁽⁴⁾ EGT C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽⁵⁾ EGT C 67, 1.3.2001, s. 289.

⁽⁶⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

Tisdag 24 mars 2009

- med beaktande av Europaparlamentsledamoten Cristiana Muscardinis framställning nr 298/2007 av den 27 mars 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 om en EU-strategi för barnets rättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 6 och 7 i EU-fördraget, om respekten för de mänskliga rättigheterna (allmänna principer), och artiklarna 12 och 13 i EG-fördraget (icke-diskriminering),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0054/2009), och av följande skäl:
  - A. Enligt uppgifter från Världshälsoorganisationen (WHO) har mellan 100 och 140 miljoner kvinnor och flickor i världen utsatts för könsstympning, och enligt uppgifter från WHO och FN:s befolkningsfond riskerar varje år 2–3 miljoner kvinnor att utsättas för denna allvarligt invalidiserande praxis.
  - B. Omkring 180 000 kvinnor och flickor som invandrat till EU utsätts varje år eller riskerar att utsättas för könsstympning.
  - C. Enligt WHO är kvinnlig könsstympning vanligt förekommande i minst 28 afrikanska länder, i vissa länder i Asien samt i Mellanöstern.
  - D. Våld mot kvinnor, inklusive kvinnlig könsstympning, bottnar i sociala strukturer som bygger på ojämlikhet mellan könen, snedvridna maktförhållanden, dominans och kontroll, där påtryckningar från samhälle och släkt ligger till grund för brott mot den grundläggande rättighet som respekten för den personliga integriteten utgör.
  - E. Könsstympning som genomförs på unga flickor måste fördömas mycket kraftigt och innebär en klar överträdelse av internationella och nationella bestämmelser till skydd för barn och barns rättigheter.
  - F. WHO har identifierat fyra former av kvinnlig könsstympning, från klitoridektomi (delar av eller hela klitoris skärs bort) och excision (klitoris och de inre blygdläpparna skärs bort), som motsvarar ca 85 procent av fallen, till den mest extrema formen av könsstympning, det vill säga infibulation (hela klitoris, de inre blygdläpparna och de yttre blygdläpparnas inre delar skärs bort, varpå vulvan sys igen så att endast en smal vaginal öppning kvarstår), och introcision (prickning, perforering eller rispning av klitoris eller blygdläpparna).
  - G. Varje fall av kvinnlig könsstympning är en våldshandling riktad mot kvinnan som innebär en kränkning av hennes grundläggande rättigheter, särskilt rätten till hennes personliga integritet och fysiska och psykiska hälsa, och av hennes sexuella och reproduktiva hälsa. En sådan kränkning kan under inga omständigheter motiveras med respekt för olika kulturella traditioner eller invigningsriter.
  - H. I Europa berör könsstympningen omkring 500 000 kvinnor och är vanlig framför allt i invandrar- och flyktingfamiljer, och det förekommer rentav att flickor skickas tillbaka till sina hemländer för att könsstympas.
  - I. Kvinnlig könsstympning skadar allvarligt och irreparabelt den fysiska och psykiska hälsan hos de drabbade kvinnorna och flickorna på både kort och lång sikt och utgör ett allvarligt angrepp på deras person och integritet. I vissa fall kan det till och med vara livshotande. Användandet av bristfälliga instrument och bristen på antiseptiska förebyggande åtgärder har dessutom skadliga konsekvenser såtillvida att samlag och förlossningar kan vara smärtsamma och att inre organ får bestående skador. Det kan också uppstå andra komplikationer som blödningar, chocktillstånd, infektioner, överföring av hiv-viruset, stelkramp och godartade cystor, liksom allvarliga komplikationer under graviditeten och förlossningen.

⁽¹⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

Tisdag 24 mars 2009

- J. Kvinnlig könsstympning är ett brott mot kvinnors och flickors rättigheter enligt flera internationella konventioner, det är förbjudet enligt medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning och det är oförenligt med principerna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.
- K. I sin resolution av den 16 januari 2008 uppmanar parlamentet också medlemsstaterna att anta särskilda bestämmelser om kvinnlig könsstympning för att de som utför den på minderåriga ska kunna åtalas.
- L. I FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor krävs det att samtliga konventionsstater vidtar lämpliga åtgärder för att ändra eller upphäva gällande lagar, sedvänjor eller bruk som innebär diskriminering av kvinnor, samt vidtar alla lämpliga åtgärder för att ändra mäns och kvinnors sociala och kulturella beteendemönster i syfte att avskaffa fördomar samt seder och bruk som grundar sig på föreställningen om det ena könets underlägsenhet eller överlägsenhet eller på stereotypa roller för män och kvinnor.
- M. Enligt 1989 års konvention om barnets rättigheter krävs det att konventionsstaterna respekterar de rättigheter som fastställs i konventionen och tillförsäkra varje barn inom deras jurisdiktion dessa rättigheter utan åtskillnad av något slag och oavsett kön. Vidare ska konventionsstaterna vidta alla effektiva och lämpliga åtgärder i syfte att avskaffa traditionella sedvänjor som är skadliga för barns hälsa.
- N. I den afrikanska stadgan om barnets rättigheter och välfärd rekommenderas de undertecknande staterna att utrota alla sociala och kulturella sedvänjor som skadar barnets välfärd, värdighet och normala fysiska och psykiska utveckling.
- O. I punkt 18 i förklaringen och handlingsprogrammet från Wien, som antogs i juni 1993, anges att kvinnors och flickors mänskliga rättigheter utgör en väsentlig och omistlig del av de universella mänskliga rättigheterna och att de inte kan särskiljas från dessa.
- P. I artikel 2 i 1993 års FN-deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor hänvisas uttryckligen till kvinnlig könsstympning och andra traditionella seder genom vilka kvinnor skadas.
- Q. Enligt artikel 4 i deklarationen bör staterna fördöma våld mot kvinnor och bör inte undandra sig skyldigheten att avskaffa detta våld genom att åberopa sedvänjor, traditioner och religiösa hänsyn.
- R. I handlingsplattformen från FN:s internationella konferens om befolkning och utveckling som hölls i Kairo under 1994 uppmanas staterna att avskaffa kvinnlig könsstympning där den förekommer samt att stödja icke-statliga organisationer och religiösa institutioner som försöker bekämpa denna praxis.
- S. I det handlingsprogram som antogs vid den fjärde FN-konferensen i Peking uppmanas regeringarna att skärpa lagstiftningen, reformera institutionerna och främja normer och metoder som syftar till att avskaffa diskrimineringen av kvinnor, bland annat kvinnlig könsstympning.
- T. Partnerskapsavtalet AVS-EU (Cotonouavtalet) är grundat på liknande allmänna principer och innehåller bestämmelser mot kvinnlig könsstympning (artikel 9 om avtalets väsentliga delar, och artiklarna 25 och 31 om social utveckling och jämställdhetsfrågor).
- U. I den rapport som Europarådets parlamentariska församling antog den 3 maj 2001 krävs det att kvinnlig könsstympning förbjuds, och kvinnlig könsstympning betraktas där som en omänsklig och förnedrande behandling i enlighet med artikel 3 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Enligt samma rapport får skyddet av kulturer och traditioner inte ha företräde framför respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och behovet av att straffbelägga handlingar som gränsar till tortyr.

Tisdag 24 mars 2009

- V. Inom ramen för en gemensam europeisk invandrings- och asylpolitik erkänner rådet och kommissionen att könsstypning är en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Allt fler asylansökningar från föräldrar motiveras med de hot som de kan komma att utsättas för i hemlandet för att de vägrat låta sitt barn genomgå kvinnlig könsstypning.
- W. Att bevilja föräldrar asylstatus är dessvärre ingen garanti för att deras barn ska undgå risken för kvinnlig könsstypning, som i vissa fall utförs efter det att familjen har bosatt sig i det mottagande EU-landet.
- X. I ett uttalande den 5 februari 2008 fördömde kommissionens ledamöter Benita Ferrero-Waldner och Louis Michel uttryckligen denna oacceptabla praxis, både i EU och i tredjeländer. De framhöll även att kränkningar av kvinnors rättigheter aldrig kan rättfärdigas genom hänvisning till kulturell relativism eller traditioner.
- Y. Nationella centrum eller inrättningar för ungdom och familj kan erbjuda familjer hjälp i rätt tid så att det kan vidtas förebyggande åtgärder mot kvinnlig könsstypning.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft kvinnlig könsstypning som en kränkning av de grundläggande mänskliga rättigheterna och som ett hänsynslöst angrepp på kvinnors och flickors integritet och person, och anser därför att detta utgör ett allvarligt brott som bör fördömas av samhället.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforma en helhetsstrategi tillsammans med handlingsplaner för att bannlysa kvinnlig könsstypning i EU och att genom rättsliga, administrativa, förebyggande, upplysningsinriktade och samhällsliga åtgärder, och framför allt genom omfattande informationsspridning om befintliga skyddsmekanismer för utsatta grupper, se till att offren och de som riskerar att drabbas får adekvat skydd.
  3. Europaparlamentet framhåller att alla asylansökningar som lämnas in av föräldrar med hänvisning till att de utsätts för hot i hemlandet på grund av att de vägrat låta sitt barn genomgå kvinnlig könsstypning måste behandlas från fall till fall och att sådana ansökningar måste underbyggas med ett gediget bevisunderlag som beaktar ansökans kvalitet, den asylsökandes personlighet och trovärdighet och frågan om huruvida motiven bakom ansökan är äkta.
  4. Europaparlamentet framhåller att kvinnor och flickor som på grund av risken för könsstypning beviljas asyl i EU bör undersökas regelbundet av sjuk- och hälsovårdsmyndigheter eller läkare i förebyggande syfte, så att de skyddas mot risken att utsättas för könsstypning i efterhand i EU. En sådan åtgärd skulle inte på något vis vara diskriminerande mot dessa kvinnor och flickor, utan ett sätt att säkerställa att kvinnlig könsstypning förbjuds i EU.
  5. Europaparlamentet begär att denna helhetsstrategi åtföljs av utbildningsprogram samt nationella och internationella informationskampanjer.
  6. Europaparlamentet stöder Europols initiativ om att samordna de europeiska poliskårernas insatser för att intensifiera kampen mot kvinnlig könsstypning och ta itu med problemet med den låga anmälningsgraden och svårigheterna med att samla in bevis och vittnesmål för att på ett effektivt sätt kunna ställa de skyldiga inför rätta. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att undersöka ytterligare möjliga åtgärder för att skydda offren när de har trätt fram.
  7. Europaparlamentet hänvisar till att de åtgärder i det ovannämnda Maputoprotokollet som syftar till att övervinna skadliga sedvänjor som kvinnlig könsstypning omfattar informationskampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet om fenomenet, formella och informella upplysningsinsatser och kampanjer, förbud genom lag och sanktioner mot varje form av kvinnlig könsstypning, även om den utförs av medicinskt utbildad personal, stöd till de drabbade med hjälp av hälsovårdstjänster, juridisk rådgivning, psykologisk krishjälp samt utbildning och skydd för kvinnor som kan falla offer för skadliga sedvänjor eller andra former av våld, utnyttjande eller intolerans.

Tisdag 24 mars 2009

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att beräkna hur många kvinnor som har utsatts för könsstympning och hur många som riskerar att drabbas i enskilda länder, med hänsyn till att det för många länder fortfarande saknas uppgifter och inte heller finns någon samordnad insamling.
9. Europaparlamentet efterlyser ett "europeiskt hälsoprotokoll" för övervakning samt en databank om kvinnlig könsstympning, som kan användas i statistiskt syfte samt för att informera berörda invandrargrupper.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram ett vetenskapligt underlag som skulle kunna vara till stöd för WHO:s arbete med att bekämpa kvinnlig könsstympning i Europa och alla andra världsdelar.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina samarbets- och avtalsförhandlingar med berörda länder införa en klausul om avskaffande av kvinnlig könsstympning.
12. Europaparlamentet uppmanar till att sammanställa bästa metoder på olika nivåer och genomföra en analys av deras effekter (i lämpliga fall genom de projekt som finansieras och de resultat som har uppnåtts genom Daphne III) samt se till att dessa uppgifter sprids i stor skala och i det sammanhanget ta fasta på praktiska och teoretiska erfarenheter på experthåll.
13. Europaparlamentet påpekar att nationella centrum och inrättningar spelar en mycket viktig roll för att ta reda på vilka de drabbade är och vidta försiktighetsåtgärder mot bruket av kvinnlig könsstympning.
14. Europaparlamentet anser att befintliga europeiska nätverk för förebyggande av skadliga traditionella seder måste förstärkas, till exempel genom utbildning för icke-statliga organisationer, ideella regionala organisationer och personer som aktivt arbetar med frågan, och att inrättandet av sådana nätverk måste främjas.
15. Europaparlamentet ser positivt på de viktiga bidragen från många internationella och nationella icke-statliga organisationer, forskningsinstitut, det europeiska nätverket för motverkande av kvinnlig könsstympning i Europa och engagerade privatpersoner, som tack vare finansiering från bland annat FN:s organ och Daphne-programmet bedriver olika projekt för att skapa medvetenhet om samt förebygga och avskaffa kvinnlig könsstympning. Parlamentet påpekar att nätverksarbete bland icke-statliga organisationer och samhällsorganisationer på nationell, regional och internationell nivå är tveklöst mycket viktigt för att man ska kunna avskaffa kvinnlig könsstympning och utbyta information och erfarenheter.
16. Europaparlamentet påpekar att det i artikel 10 i rådets direktiv 2004/83/EG ⁽¹⁾ om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd anges att könsaspekter kan beaktas men att dessa i sig inte räcker för att artikel 10 ska finna tillämpning.
17. Europaparlamentet anser att såväl Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter som Europeiska jämställdhetsinstitutet bör inta en ledande roll i kampen mot kvinnlig könsstympning genom fleråriga och/eller årliga arbetsplaner. Parlamentet anser att dessa organ skulle kunna genomföra viktiga undersökningar och/eller skapa medvetenhet, vilket kan förbättra kunskapen om kvinnlig könsstympning på europeisk nivå.
18. Europaparlamentet anser att man i berörda länder måste ordna med forum för dialog, reformera traditionella rättsnormer, ta upp kvinnlig könsstympning i skolundervisningen och verka för samarbete med personer som inte utsatts för könsstympning.
19. Europaparlamentet kräver med eftertryck att EU och medlemsstaterna – i syfte att värna de mänskliga rättigheterna och rätten till integritet, samvetsfrihet och hälsa –samarbetar för att harmonisera befintlig lagstiftning och, om den befintliga lagstiftningen visar sig vara olämplig, föreslå specifik lagstiftning i frågan.

(1) EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

Tisdag 24 mars 2009

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa sina befintliga rättsliga bestämmelser om kvinnlig könsstympning eller att lagstifta om påföljder för den grova misshandel som blir resultatet av den, om dessa förfaranden utförts inom EU, samt att förebygga och bekämpa fenomenet genom att se till att berörda yrkesverksamma (inbegripet socialarbetare, lärare, poliser och sjukvårdsanställda) har den kunskap som krävs för att identifiera fall av kvinnlig könsstympning, och att anstränga sig för att i möjligaste mån harmonisera den gällande lagstiftningen i alla 27 medlemsländer.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ålägga allmänpraktiserande läkare och mottagningspersonal att anmäla fall av kvinnlig könsstympning till hälsovårdsmyndigheterna och/eller till polisen.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att antingen införa särskild lagstiftning mot kvinnlig könsstympning eller att i enlighet med sin befintliga lagstiftning åtala var och en som utför könsstympning.

23. Europaparlamentet begär av EU och medlemsstaterna att kvinnlig könsstympning ska utgöra grund för åtal, dom och påföljd, utifrån en helhetsstrategi som beaktar de rättsliga, hälsomässiga, sociala och integrationsmässiga aspekterna av invandrargruppernas liv. Parlamentet begär framför allt att det slås fast i de tillämpliga direktiven om invandring att det är ett brott att utföra könsstympning och att det fastställs lämpliga påföljder för dem som gör sig skyldiga till detta, om könsstympningen utförts inom EU.

24. Europaparlamentet föreslår att det inrättas fasta instanser för teknisk harmonisering och samordning mellan medlemsstaterna samt mellan medlemsstaterna och de afrikanska institutionerna. Parlamentet anser att dessa även bör bestå av områdesspecialister och representanter för de större europeiska och afrikanska kvinnoorganisationerna.

25. Europaparlamentet uppmanar till ett kraftfullt avståndstagande från "prickning" av klitoris och de alternativa medicinska ingrepp som föreslagits som en medelväg mellan omskärelse av klitoris och respekt för identitetsskapande traditioner, eftersom detta bara skulle leda till ett rättfärdigande och acceptering av kvinnlig könsstympning inom unionens gränser. Parlamentet uppmanar till sitt förbehållslösa och starka fördömande av kvinnlig könsstympning, eftersom det inte finns några sociala, ekonomiska, etniska, hälsomässiga eller andra skäl som skulle kunna rättfärdiga denna praxis.

26. Europaparlamentet kräver att kvinnlig könsstympning avskaffas genom åtgärder för stöd till och integrering av de kvinnor och familjer som tillhör en tradition där könsstympning förekommer, för att kvinnor, genom efterlevnad av lagen, respekt för grundläggande mänskliga rättigheter och respekt för sexuellt självbestämmande, ska kunna skyddas mot alla former av utnyttjande och våld.

27. Europaparlamentet slår fast att de orsaker som många samhällsgrupper åberopar för att behålla traditionella sedvänjor som skadar kvinnors och barns hälsa inte kan rättfärdigas.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att

— betrakta alla former av kvinnlig könsstympning som straffbara handlingar, oberoende av om den berörda kvinnan har gett någon form av samtycke eller inte, samt att straffa personer som bistår, uppmanar, råder eller uppmuntrar en person att utsätta en kvinnas eller en flickas kropp för någon av dessa handlingar,

— eftersöka, åtala och straffa varje invånare som har begått brottet kvinnlig könsstympning, även om det har begåtts utanför landets gränser (extraterritoriellt brott),

— vidta rättsliga åtgärder som ger domare eller åklagare rätt att vidta förebyggande försiktighetsåtgärder om de känner till fall där kvinnor eller flickor riskerar att könsstympas.

Tisdag 24 mars 2009

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inleda en förebyggande social handlingsstrategi för skydd av minderåriga flickor, vilken inte stigmatiserar invandrargrupperna, med hjälp av offentliga program och sociala tjänster för att både förebygga sådana ingrepp genom utbildning och medvetandegörande av riskgrupper och bistå de drabbade genom psykiskt och medicinskt stöd, inbegripet kostnadsfri medicinsk återställande behandling när detta är möjligt. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att vara uppmärksamma på att det i enlighet med lagstiftningen om skydd för barn kan vara berättigat med ingripanden från myndigheternas sida om en minderårig hotas med eller riskerar att utsättas för könsstympning.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta riktlinjer för sjukvårdspersonal, lärare och socialassistenter i syfte att på ett respektfullt sätt informera och undervisa föräldrarna, om nödvändigt via tolk, om de mycket stora riskerna med kvinnlig könsstympning och det faktum att det är ett brott i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att samarbeta med och finansiera verksamheten inom de nätverk och icke-statliga organisationer som i nära kontakt med familjer och samhällsgrupper arbetar med utbildning, upplysning och medling i frågor som rör kvinnlig könsstympning.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sprida exakt och lättförståelig information till icke läskunniga personer, särskilt genom medlemsstaternas konsulat när visum utfärdas. Parlamentet anser att immigrationsmyndigheterna vid inresan till mottagarländerna även bör informera om skälen till det lagstadgade förbudet, för att förklara för familjerna att förbudet mot en traditionell handling inte på något sätt är ett uttryck för en fientlig kulturell inställning, utan ett rättsligt skydd för kvinnor och flickor. Parlamentet anser att familjerna bör informeras om att de rättsliga påföljderna för könsstympning kan inbegripa fängelsestraff.

32. Europaparlamentet kräver att kvinnor och flickor ska få en bättre rättslig ställning i de länder där kvinnlig könsstympning utförs, så att kvinnornas självförtroende, egeninitiativ och ansvar för sig själva kan stärkas.

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande

P6_TA(2009)0162

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artiklarna 149 och 151 i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 21 och 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Unescos konvention om skydd för det immateriella kulturarvet från 2003,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 september 2008, "Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande" (KOM(2008)0566), samt kommissionens åtföljande arbetsdokument (SEK(2008)2443, SEK(2008)2444 och SEK(2008)2445),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2007, "Ramarna för den europeiska undersökningen om språkkunskaper" (KOM(2007)0184),